

в. „УТРО“ излиза три пѣти
въ мѣсеца.

ЦѢНА:

За година 3 лева, а за стран-
ство се прибавятъ пощенскитѣ
разноски.

ЕДИНЪ БРОЙ 5 СТ.

НЕЗАВИСИМЪ ОБЩЕСТВЕНЪ ЛИСТЪ.

Всичко що се отнася до въ-
стника, се адресира до редакци-
ята му въ гр. Плѣвентъ.

Неплатени писма не се прие-
матъ. Ръкописи назадъ не
се повръщатъ.

За обявления се плаща по
споразумение.

Стефанъ Попъ Ивановъ,

учителъ при IV кл. дѣв. училище, нѣма да при-
ема посѣщения по случай именния си день „Св.
Стефанъ“ — 27 декември.

Христо Данаиловъ

на именния си день „Рождество Христово“ нѣма
да приема гости.

ЗДАНИЕТО

двуетажно пос-
тройка 187 кв. м.
(старата пивоварна фабрика) съ дворъ 2700
кв. метра, при съседн; Държавната болница.
Ив. Желѣзаровъ, Гривишкото шосе. Нѣма ни-
какви задължения продава се по доброволно
съгласение.

За споразуменние при Апостолъ Пековъ
гр. Плѣвентъ.

Обявление

Дюгенъ съ маза, постройка солидна
42 кв. метра, Александровска
улица срѣщу „еврейското кафене“, при съседн;
Иванъ Кандевъ, улицата и отъ двѣ сграни Пет-
ко Симовъ.

Дворно мѣсто около хиляда кв.
метра VIII квар-
талъ, при съседн: Хр. Цановъ фелдфебеля, То-
доръ Коновъ, Хр. Моновъ, Менахемъ Иероухомовъ
и пѣтъ.

Продаватъ се по доброволно съгласие, за
споразумение при Петко Симовъ гр. Плѣвентъ.

2—3

Срѣщу музея „Царъ Освободителъ“.

КЖЩА И ДЮГЕНЪ ПОДЪ НАЕМЪ

Дава се подъ наемъ кжщата отъ 9 стаи
при самостоятеленъ входъ. Кжщата се дава и
по отдѣлни стаи и дюгенитѣ подъ кжщата.

Справка: домъ Хр. Узуновъ.

Зжбенъ лѣнкаръ

Каранфилъ Георгиевъ

Дипломиранъ отъ Медицинския Факултетъ при
Харковски Императорски университетъ.

Установява се на постоянна зжболъ-
карска практика въ гр. Плѣвентъ, и приема
болни отъ всичкитѣ зжбни болѣсти. Плом-
бира зжби съ всичкитѣ видове отъ най изрво-
качество пломби. Поставя изкуствени зжби
и златни коронки, отъ 22 карата злато. На
ученици и бѣднитѣ се прави отстъжка.

Приема утро отъ 8—11 и отъ 2—до 6
часа послѣ обѣдъ, въ кжщата на г-нъ Ив.
Спасовъ, ул. Александровска.

3—5

Дрогерия Л. Константиновъ & С-ие Плѣвентъ.

Ново! Ново! Ново! КРЕМЪ И ПУДРА ФЛОРЕИНЪ

Хигиена, красота, здравосгъ, прѣснота, при-
ятностъ и несравняемостъ на лицето, се добива
съ употреблението на пудрата и крема Флорейнъ.
Прѣсно I-во качествено рибено масло (мо-
руновъ мазъ).

Русски карамели.

Одолъ.

Вино: Вивьеново, Серавалъ, Лабарагъ и
Жирардово.

Шоколадъ Milka и Welma Schuchard.

Бергмановъ, Нѣга и др. сапуни. Пристиг-
наха въ Дрогерията на Л. Константиновъ & С-е.

Мѣстото на работничеството.

—2—

Основнитѣ положения които сж легнали въ
програмата на Р. Д. партия по този въпросъ,
се подлагатъ на уяснение, а до нѣждѣ и на
критика. И както уяснението, тъй и критиката
иматъ за цѣль да влѣятъ по-голъма свѣтлина
въ разбиранieto на въпроса, който, съвсѣмъ
естествено, не еднакво се схваща отъ всички.
Съ тия нѣколко реда ний искаме да изнесемъ
въпросътъ и да го прѣдставимъ прѣдъ внима-
нието на читателитѣ, тъй като смѣтаме, че въ-
просътъ е отъ общественъ характеръ и него-
вото уяснение се налага все по-настоятелно.

Р.-Демократическата партия, излизайки отъ
положението, че тя ще се явява винаги защит-
ница на икономически по-слабитѣ, между дру-
гитѣ свои искания, е вписала въ своята про-
грама и редица реформи, които мѣрятъ да по-
дигнатъ благосъстоянието на работницитѣ. Та-
кива сж: Защита на женския и дѣтския трудъ,
опредѣляне максимума на работния день, който
постепено да се установи до нормалния — 8
часа; осигоряване недѣлната почивка на работ-
ницитѣ, хигиеничностъ на фабрикитѣ, работил-
ницитѣ; да се не допускатъ ограничения при
сдружаванията на работницитѣ въ синдикати и
да се признае правото за сключване на колек-
тивенъ договоръ; да се запази правото на стач-
ка; да се уредятъ потѣкмителни сждилища, въ
които еднакво да сж застъпени прѣдставителитѣ
и на двѣтѣ заинтересовани страни; да се въ-
веде държавната задължителна застраховка на
работницитѣ въ случай на старостъ или смъртъ
и пр. Всички тѣзи искания сж искания сж ис-
кания сжщеврѣмено и на работническитѣ син-
дикати въ княжеството. И всички тѣ сж иска-
ния отъ чисто икономически характеръ. Затъ
основната подбуда, която кара работницитѣ да
се съюзяватъ и да образуватъ свои синдикати,
е отъ чисто икономиченъ характеръ, стремежътъ
у работницитѣ да подобрятъ своето положение.

Много отъ тѣзи прѣдъявления работницитѣ
могатъ да добиятъ съ помощта на своята чи-
сто синдикална борба; напр. въпросътъ за та-
рифа, за колективния договоръ, за недѣлната
почивка и пр. се добиватъ и ще се добиватъ
само при наличността на една добръ уредена
синдикална организация, която, като обхване
по възможностъ всичкитѣ работници по разнитѣ
професии, ще има на разположение достатъчно
срѣдства да накара противната страна да влезе
въ споразумение за да уредятъ своитѣ отношения.

Но голѣмата частъ отъ прѣдъявленията на
работническитѣ организации не могатъ да бж-
датъ реализирани само съ помощта на чисто
синдикалната борба на работницитѣ, едно защото
реализирането на тѣзи искания не сж по си-
лигѣ на синдикатитѣ и друго защото и самитѣ
работодатели не ще бждатъ така не-по-склони да
се съгласятъ на тѣзи искания, даже и да иматъ
прѣдъ себе едно силно организирано работни-
чество. Тукъ се явява вече въпроса за намѣ-
сата, въ уреголирането на тѣзи отношения, на
трети единъ елементъ, именно на държавата.
Онова, което не може да бжде постигнато съ
простото споразумение между работници и ра-
ботодатели, ще бжде уредено по законодателенъ
редъ отъ самата държава въ името на инте-
реси, по висши отъ тѣзи на работодателитѣ.
Отъ тукъ вече започва политическия характеръ
на работническитѣ искания; отъ тукъ и
мисълта да се прѣнесе борбата, до колкото тя
сжществува, отъ улицата и фабриката въ пар-
ламента.

Въпросътъ за уреждането на отношенията
между труда и капитала по законодателенъ
редъ, чрѣзъ парламентарна борба, е рѣшенъ въ
положителна смисълъ на западъ, въ страни съ
силно развита индустрия и съ назрѣлъ работ-
нически въпросъ. Въ Германия, Франция, Ан-
глия и пр. индустриални страни считатъ извою-
ването на работническо законодателство за една
побѣда на работническата класа и прѣдстави-
телитѣ на работничеството, па и самото работ-
ничество се стремятъ да се добератъ до всеоб-
що избирателно право, тамъ дѣто то не е въ-
ведено, и до най-ефикасно използване на това
право, тамъ дѣто на работническия елементъ
не се правятъ спѣнки въ това отношение. Въ
такива страни ние виждаме работничеството да
изпраща свои прѣдставители въ парламента и
да се стрѣми чрѣзъ тѣхъ да въздѣйствува на
законодателното тѣло и да способствува за съз-
даването на работническо законодателство.

Работничеството у насъ, самб, не е въ
състояние нищо да направи, то не може да ре-
ализира даже и една частъ отъ своитѣ най-сж-
ществени искания, нито прѣдъ силата на своята
организирана борба, която се явява вече едно
недостатъчно срѣдство, нито съ помощта на
парламента, който, при изолираното и самосто-
ятелно участие въ изборната борба на работни-
чеството, ще остане, ако не за винаги, то поне
за дълго врѣме затворенъ за неговитѣ прѣд-
ставители. А подобрѣния въ положението на

работниците стават все по настоятелни; някои от исканията подобряния са надбавящи, не търпят отлагане. Не може да се чака да настъпи „социалната революция“. Пита се тогава, ако работническото има искания, които не могат да търпят отлагане и които биха могли да бъдат реализирани и при сегашния ред на вѣщата, стига да се създаде въ страната едно чисто демократическо управление, израз на широконародни слоеве, слѣдователно и на работническото. Какво трѣбва да прави работническото, синдикираното работничество въ България? Трѣбва ли то да продължава да бъде ябълка за раздоръ на честолубци, или е време за едно отрѣзване въ неговите редове, което ще го накара да гледа на своите искания като на такива, реализирането на които може да се постигне при една съвмѣстна борба съ близкостоящите до него слоеве, главно съ дребно-земледѣлческите стопани, които са грамадно мнозинство въ страната?

Ако работническото смѣта, че неговите искания въ най-същественните си части са от естество да бъдат непрѣменно удовлетворени още сега нему се представяват два пътя: или да се бори самъ да чакъ подобрянията на своя халъ, когато настъпи царството на социализма, или, при липсата на възможност да наложи своите искания съ самостоятелна парламентарна борба, да даде своята подкрепа на онази политическа партия, или по право, да влезе въ онази партия, която, съ своите искания, обгръща исканията на работниците и поради обстоятелството, че се явява изразителка и на други сродни съ работническото обществени класи, или най-голямата възможност да бъде представена все повече и повече въ парламента и има най-голяма вѣроятност, като прѣмателен личен режимъ въ уничижи господството на царизма, да наложи тѣзи свои искания съ силата на държавната власт.

Д.

Сайбесисъ кюпеклеръ.

Импулсирания шумъ, който въ последните дни и по настоящемъ занимава въ насъ повечето вѣстникари, отколкото отдавна свикналото съ хашлашкия режимъ българско общество, е шумъ имеющъ възела си между безвѣстността на интересния тишъ — Банчо Колеви — и онази — на обикновения за епохата си министър Панаиодова. А пъкъ като главен изворъ на „разкритията“ пресата и Каравелистите ни посочватъ в „Прѣпорецъ“, който на няколко пъти вече доказва, че има големи и даже интимни приближения съ стамболистите, които днесъ не само грабятъ, нъ и способствуватъ за разграбването на страната. Всичките разкрития станаха отъ приближени до Каравелистите Стамболисти, като Киселова, за когото може да се каже, че Каравелистите го защитаваха, ала при все това пакъ се знае, че тѣ го жертвуваха; нъ последните едва ли загубиха нѣщо отъ тая жертва. Въ замѣна на него тѣ добиха на страната си редъ хора — ала Гатева и Банча.

За сега ний можемъ да кажемъ, че „разкритията“ (!) отиватъ добръ, при все че „Прѣпорецъ“ сегия-тогизъ поставя подъ крилото си и чужди пилци, нъ затъ друго яче не може. . . . Отъ тая тактика на „Прѣпорецъ“ ний виждаме, че стамболистите са размамани вече отъ приема на „Прѣпорца“ и ето голѣма частъ възможно е да се подслонятъ тукъ. И защо ли не? Каква недобвѣрчивостъ трѣбва да съществува въ случая, когато е явно, че и самия „Прѣпорецъ“ се турга вече въ услуга на политиката на М-ръ Петкова, който по такъвъ единъ масторски начинъ, иска да изтласка колегата си, като неспособенъ да се прѣкрива въ злоупотребленията, които днесъ са единственна цѣль и обща практика за всички оцѣли наши партии, които турятъ начело „Господаря“, комуто дължатъ дождането си на власт.

Сега за сега министър Панаиодовъ едва ли мисли за друго нѣщо, освѣнъ за прѣстъпленията

си, но все пакъ можемъ да се надѣваме, че ако той се досѣти, какво не Банчо е, който не е доволенъ отъ печалбите и мошеничествата, солидарно вършени за смѣтка на българското правосъдие, а че другъ е който застава Банча да изобличава едноутробеца на днешния режимъ, та дано се той прокуди съ по-малко зараръ за стабилността на Петкова кабинетъ; ако за всичко това, казваме, би се опомнилъ Панаиодовъ, тогазъ той навѣрно ще прѣдаде чрѣзъ „приближенията“ до Каравелистите лица цѣли купове доказателства за нивостта и прѣстъпленията на онзи, който тѣй масторски иска да го изтласка и упори на мѣстото на неговия високъ постъ. . . .

Ний се надяваме, че ще четемъ и „новите разкрития“ на „Прѣпорецъ“, ако все по този пъкъ върви работата. Изглежда, че нече бѣде далечъ денътъ, когато „Прѣпорецъ“ ще му бѣде дадено знакъ да обедини цѣлата стамболищина! Даже, изглежда, че подобно нѣщо се очаква вече, защото „разкритията“ продължаватъ и продължаватъ. . . . Както казва това „Прѣпорецъ“. И за върване е, че и Самия Господаръ — господаруция надъ всичките разкрития въ страната ни стари партии: Каравелисти, Радослависти, Цанковисти, Народници и пр., тѣхния господаръ, казваме ние, му се иска вече да закомандова и на онѣзи, които влигатъ така високо „Прѣпорца“. . . . Но нѣма кусуръ, нека се обидне тая одавнашна мечта на Каравелистите, които за това си отдавнашно право искатъ да отнематъ даже и въздуха на подрастващото поколение. Намъ, затъ, и безъ това ни омръзна еднообразието: стамболищина, берекетъ, кражби и пр.; всичко това, артъкъ, досажда ни вече. . . .

Желателно би било „Прѣпорецъ“ да продължава разкритията си, при все че подобните „Банчеви сдѣлки“, отдавна пристанаха да занимаватъ нашето общество, защото то си знае, че режимътъ е днесъ такъвъ — „Банчевски режимъ“. За нашето съзнателно общество не е скрита истината, че не само между Панаиодова и поста му е имало „Банчовци“, ами имало ги е и ги има и днесъ между постоветѣ на всичките настоящи хишви управници — и безъбъ и събъ, нъ, за съжаление, нѣма да ги узнаемъ ний, докѣтѣ не се доближатъ до Каравелистите, които са наклонени да ги закрилатъ. Безъ тая „нуждна“ закрила, ний даже рискуваме да се запознаемъ и съ типичния вече „Банчо“, който е за съжаление, горкия, защото, ако не бѣше му дадено пъкъ къмъ „Прѣпорецъ“, какво ли щеше да прави той подъ камшика на Петкова? Навѣрно, тогазъ едва ли би могълъ да задържи, поне малко, отъ толкова плиткия си умъ, съ когото се е рѣшилъ да се излага самъ, като съчастникъ въ отдавна кроените прѣстъпления, между него и министра на правосъдието. Нъ най-сетнѣ какво трѣбваше да прави Банчо, когато В-е-е-л-и-к-и-я М-а-а-а-жъ го намира подходящъ за една буклукчиска метла, която е твърдъ годна за едната му ръка и ще му способствува да изрине на министерското бунце *недостѣпнаго раба крадеца*. . . . Като си помислимъ за цѣлата тая истина, едно крайно съжаление (?...) ни обзема, особено, когато се досѣтимъ, че министър Панаиодовъ хич не е билъ прѣдпазливъ! . . . Ами че биваше ли тѣй, най-сетнѣ, нима, ако псевдонимитѣ Шаро и Джанишъ бѣха упорѣбени вече отъ неодавнашните колеги на Панаиодова, то нѣмаше ли други цѣль редъ на „Сайбесисъ кюпеклеръ“ имена, съ които се крѣпчатъ днешните управници? Едно подобно име, „Сурю“ наприкладъ, бѣше достатъчно да скрива сорагезина и нѣмаше той по такъвъ начинъ да се изложи толкова ниско прѣдъ лицето на ниската, за него тваръ — „неговия Банчо“.

Analyst.

До редакцията на в. „Утро“.

Тукъ.

Уважаеми Г-не Редакторе,

Въ мѣсния в. „Врѣме“ бѣ писано, че директора на плѣв. дѣвич. IV кл. и професионално училище г. П. Валчевъ е нанесълъ побой на учениката В. Узунова, отъ II а класъ; а Вашия в. „Утро“ бр. 2 посочваше сума неуредия въ професионалното училище и въ бр. 3 изтъква, какъ сѣщия директоръ е отстранилъ, по не много важни причини, произволно ученич-

ката отъ III б. кл. Георгиева Здрава, бевъ да сондира мѣннието нито на единъ учителъ и учителка. Нападаха се учителитѣ, дѣто са оставили директора да произволнич.

Съобщаваме Ви, Г-не Редакторе, че Училищния Съвѣтъ при сѣщото училище, въ заседание си отъ 15 ноември 1906 год., слѣдъ като установи, че за всички горни случаи е виноватъ само директора (макаръ самъ той да е знаелъ „големъ неуредици“ за професионалното училище, никога не е събиралъ за това учителитѣ на съвѣтъ; а относно побоя на учениката В. Узунова и отстраняването на Георгиева Здрава цѣли 12 дни отъ училището той е извършилъ това на своя отговорност безъ знанието на учителския съвѣтъ), — оцѣл-помощи ни да Ви заявимъ, че въ сѣщото заседание уч. съвѣтъ е ввелъ доста важни мѣрки, както да спре да не се повтарятъ подобни „произволи и нарушения“ на учил. правилникъ, отъ когото и да било, така да се въведе и по-добра дисциплина и редъ въ професионалното училище, като се е отнелъ за всичко това направо до Министерството на Народната Просвѣта.

Увѣряваме Ви въ нашата отлична почитъ къмъ Васъ.

Плѣвентъ, 22/XII 1906 год.

Отъ избраната четиричленна комисия.

ХРОНИКА.

— По случай настѣпающите празници поздравяваме нашите читатели и имъ пожелаваме весело отпразднуване.

— Учимъ се, че Министерството на Търговията и Земедѣлческо с наредило щото тази година да се уреди едно опитно лозе при тукашното лозарско-овощарско училище, отъ управлението на лозарската опитна станция въ градътъ ни.

Прѣдъ видъ на голѣмата важностъ, която прѣдставлява, уредбата на едно опитно лозе, на новото лозарство у насъ, ние искаме да върваме, че управлението на лозарската опитна станция, ще вземе присърце възложената му работа и ще обърне особено внимание при уредбата на сѣщото.

Даво се не дѣжемъ.

— Научаваме се, че мнозина „доброжелатели“ на селското население, ходили по селата и като прѣдлагали услугитѣ си, заплашвали селенитѣ, че онзи собственикъ, който до края на т. г. не се снабдялъ съ крѣпостни актове за своите имоти, щѣлъ да бѣде ревизиранъ отъ финансовитѣ власти и глобяванъ.

По поводъ на това ние обръщаме вниманието на всички да се пазятъ отъ тѣзи тѣхни мнѣми доброжелатели, тѣй като срока за снабдяване съ крѣпостни актове е продълженъ до 18 юлий 1907 год. Този срокъ, както се учимъ, щѣлъ да бѣде продълженъ, отъ респективното министерство, още съ нѣколко години, прѣдвидъ на голѣматѣ формалности и мъжнотий, които се срѣщатъ при снабдяването съ крѣпостни актове.

— Четемъ въ вѣстникитѣ, че управителния съвѣтъ на Народното Земедѣлско Дружество — София, е рѣшило щото, общото годишно събрание на сѣщото да стане т. г. въ градътъ ни, прѣзъ Топината педѣля и ще трае 3—4 дена.

— Желѣзнитѣ каси на Бурджева. Г-нъ Ив. Бурджевъ нашъ съгражданинъ е извѣстенъ фабрикантъ на земедѣлчески оръдия и огнеупорни желѣзни каси. Колкото и да са солидни неговите произведения, все пакъ у насъ прѣдпочитатъ чуждото прѣдъ своето. Каго най-добра реклама за каситѣ на Бурджева са пожаритѣ. За жалостъ трѣбва да избухне нѣкъдѣ опустошителенъ пожаръ, за да се докаже на нашия хора онова, иначе не върватъ. Пожарътъ, който опустоши лѣтосъ града Анхило не е оставилъ и пощенската станция. Въ станитѣ на станцията са се намерили двѣ желѣзни каси, една английската система „John Port“, а другата отъ фабриката на г.

Бурджева. След изгарянето на сградата една комисия, състояща се от официални лица е констатирила, че въ касата английска система всички книжа изгорели, когато въ Бурджевата каса всичко, което се съхранявало като пари и книжа е намърено неповредено от пожара. Това показва, че каситъ на г. Ив. Б-въ нееравнено иматъ по-големи прѣимущества, отколкото разни други желѣзни каси и като такива тѣ трѣбва да бъдатъ прѣдпочитани като солидни, гарантирани български каси. Намъ ни е приятно, когато отбѣлзваме горнитѣ факти, защото познаваме г-нъ Бурджева като нашъ съгражданинъ и който не е жалилъ нищо за да може да усъвършенствува своитѣ каси и земеделѣчески оръдия до такава степенъ.

Мѣстната Р. Демокр. организация е пуствнала листъ за събиране помощи за стачниците — желѣзничари. До сега сѫ събрани на бърза ръка лева 70 и подписката продължава.

— **Противъ реакционитѣ закони на работничеството.** По случай реакционитѣ закони по работничеството въ оградата на Народното Събрание прѣдставителитѣ на Р.-Д. Партия сѫ про извели прочувствени рѣчи, съ които сѫ защищавали правото на работницитѣ и българскитѣ чиновници. Рѣчитѣ имъ сѫ поставили на тѣсно министритѣ Петковъ, Генадиевъ и Паяковъ.

Ние поздравяваме г. г. Н. Цановъ и Ил. Георговъ дѣто отъ името на Р. Демокр. сѫ защитили смѣло работничеството. Ние допяти ще се повърнемъ върху тия толкова важни дебати.

— **Единъ новъ добъръ жибенъ лѣкаръ.** Въ града ни отъ нѣколко мѣсеца е пристигналъ и се е установилъ да работи единъ добъръ жибенъ лѣкаръ *Наранфилъ Георгиевъ*, отъ Хариевския императорски университетъ. Венчки гражданин, който сѫ прѣглежданъ отъ него, сѫ останали крайно доволни отъ неговата работа. Той притежава умѣние и похватностъ. Научаваме се, че ежщия лѣкаръ прѣзъ празницитѣ цѣлъ да държи въ салона „Съгласие“ редъ популярни сказки по „*жигената на жибитѣ*“ съ слѣдното съдържание: 1) Анатомия на жибитѣ; 2) Отъ какво се развалятъ жибитѣ; 3) Какъ се запазватъ жибитѣ отъ развала; 4) Хигиена за жибитѣ на *малкитѣ дѣца*. Ние вѣрваме, че тия толкова важни и интересни сказки ще бъдатъ посѣтени отъ нашитѣ граждани. Входъ свободенъ.

— **Списанието „Градинарь“**, което отъ прѣди двѣ години се списва, инѣкъ доста умѣло отъ нашия съгражданинъ г. П. Д. Бубовъ, учитель-градинарь при тукашното Лозарско-овощарско училище, въ послѣдната си книжка зачеква единъ въпросъ отъ обществена важностъ, а именно въпроса за „чужденцитѣ у насъ на държавна работа“. Подигнатия въпросъ отъ г-на Бубова само за чужденцитѣ-градинари у насъ би трѣбвало да се подеме и отъ други наши специалисти, като напр.: инженеритѣ, архитектитѣ, лозаритѣ и пр., тъй като ний отъ практика знаемъ, че повечето чужденци, които идатъ и заематъ разни длѣжности у насъ сѫ или неспособни за ежщитѣ, или сѫ пияници, или най-послѣ сѫ крайно податливи и подли хора. Изобщо тѣ, въ повечето случаи, не само, че не сѫ полезни, но и крайно вѣдни за работитѣ които занимаватъ, било поради своето „еветъ ефенде“ прѣдъ по силния на деня.

Г-нъ Бубовъ като взема поводъ отъ овощарската изложба станала прѣзъ м. септември т. т. въ София, рисува ни такива типове отъ чужденци-градинари у насъ, за които, просто, човѣкъ би трѣбвало да се засрами прѣдъ мисълта, че е българинъ.

Напр. за градинарь-управител на Държавното низше овощарско училище въ Кюстендилъ е назначенъ, казва г. Бубовъ, еданъ уличникъ, работникъ градинарь изъ Прага, който отъ като е дошелъ въ България постоянно болѣдува отъ ревматизмъ и отъ много години ходялъ съ двѣ палерици и прѣкарва по-големата частъ отъ годината на лечение въ странство. Защо ли Министерството на Търговията и Земледѣлието не му отпущне инвалидна пенсия на този сврмахъ и го изпрати етъ където е дошелъ. Г-нъ Бубовъ слѣдъ като посочва на нѣкои грѣшки на г-на Вашичка (така е името на въпросния градинарь) дава слѣдна кратка, но съдържателна атестация: „*Г-нъ Вашичекъ билъ човѣкъ, който нѣмалъ понятия отъ овощарство*“ (к. н.).

Втори типъ, който ни рисува Г-нъ Бубовъ е дългогодишния учитель-градинарь въ Държав-

ното земеделѣско училище, при Русе. Този авторитетенъ градинарь за м-вото на Земледѣлието, билъ първоначално 3 год. кръчмаръ въ София и отъ тамъ ни го изпращатъ за учитель-градинарь въ помѣнатото училище. Въ това послѣдното той е повече отъ 16 год. и за това врѣме е можалъ да изложи на овощарската изложба само 2 сорта ябълки и 1 сортъ круши. *това е резултатъ отъ неговата 16 год. дѣятелностъ*! Независимо, — че въпросния градинарь не е проявилъ почти никаква дѣйностъ за толкова години, но той още не познава българския езикъ и ученицитѣ не могатъ да разбератъ много работи отъ своя учитель и тази е най-главната причина за гдѣто отъ това училище излизатъ младежитѣ съ крайно ограничени познания по градинарството. Отъ ежщата болѣстъ страда и Държавното земеделѣско училище въ Садово, където тъй сѣщо е отъ 24 год. за учитель-градинарь единъ чужденецъ.

По-нататкъ г-нъ Бубовъ ни описва още други нѣкои типове отъ чужденцитѣ и завърша статията си: „Това сѫ, драги читатели, бацитѣ, това сѫ пионеритѣ, това сѫ апостолитѣ на българското овощарство, тѣ сѫ му дали *здрава основа*, това сѫ градинаритѣ, които сѫ роени за такива, това сѫ тѣ, въ които се има вѣра — единъ кръчмаръ, другъ сакатъ и пр., като че ли сѫ се свършили по-свѣтни хора по свѣта“.

Кой е, обаче, причината на това положение, създадено още прѣди десетки години и търпено още до сега? Неужели нашето нещастно отечество е нѣкой инвадиренъ домъ за охранването на болнави чужденци или е нѣкое сиропиталище, та сме прибрали отъ колъ и въже, разни некадърни и самозванни градинари-чужденци?

Безспорно, главния виновникъ на това положение, крайно вѣдно за нашето овощарство, е Министерството на Търговията и Земледѣлието, а именно протекторитѣ на ежщото: Сарановъ Ив. главния секретаръ на ежщото министерство. Гудевъ Ст. и Бъчеваровъ Н. висши чиновници въ министерството и най-послѣ директоритѣ на земеделѣнитѣ ни училища.

За да свършимъ, за сега, ще искажемъ надеждата, че г-нъ Бубовъ, въ скоро врѣме ще ни запознае и съ нѣкои свои колеги българи, каквито по подобие на описанитѣ такива — чужденци има нѣколко, които отдавна би трѣбвало да имъ се даде по една инвалидна пенсия или назначатъ ежтующи градинари по уредбата на парковетѣ, а не да се държатъ само про-форма за учители, които въ ежщностъ не сѫ такива.

Стачка. Служащитѣ по държавнитѣ желѣзници на 20-й того въ 6 ч. слѣдъ пладнѣ обявиха стачка, по слѣдната причина: Отказано имъ бѣ приеането на петицията до Народното Събрание, съ която се искаше увеличение на прѣпрѣвонния персоналъ по желѣзницитѣ, увеличение заплатата имъ, прѣмъхването на реакционния законъ противъ стачкитѣ и др.

Впечатлителното е това, че тая стачка, доста голѣма по величина, е станала безъ много приготовления, а въ 1—2 дни, а това показва, че положението на тия служащи е неосносно. Нѣколкото катастрофи отъ нѣкое врѣме насамъ ни доказаха, че тѣ (послѣднитѣ) сѫ ставали вселѣствие прѣумора отъ работа на тѣй малочисления персоналъ по желѣзницитѣ.

Тая стачка стана тъкмо на врѣме. Тя прѣдвари обявата на закона за стачкитѣ въ Държавния вѣстникъ, за да не я хване той.

Борбата на желѣзничаритѣ не ще създаде подобрене само на тѣхнитѣ халъ; тя едновременно съ своето ще извоюва — подобрене и за другитѣ онеправдани държавни служители, а като тѣй, не остава друго освѣнъ останалитѣ държавни служители да имъ се притекатъ на помощъ, както въ морално, тъй и въ материално отношение.

Прочее, нашия привѣтъ къмъ стачниците: Здравѣйте. само въ борбата за справедливостта има животъ!...

Научаваме се. Началника на тукашната Телгр. Пош. Станция, вчера 20 того, слѣдъ като отговорили отъ тукашната желѣзнична станция, че прѣставатъ да приемятъ и прѣдаватъ телеграми, веднага далъ разпорѣждане до Окр. Управ. да изпрати послѣдния полицейска стража на ж. станция, за да арестува стачниците. Ако това е истина, достатъчно е да се разбере колко раболѣпенъ той като човѣкъ и жолко е готовъ да служи за машина на властта, когато се знае, че той не е началникъ и на тая станция.

— **Дѣтско Забавление.** На 9-й того вечерта въ салона на дружество „Съгласие“ се даде отъ името на основнитѣ учители въ града съ ученици отъ основнитѣ училища **дѣтско забавление** за въ полза на фонда за подпомагане бѣдни ученици отъ тия училища. Общия приходъ отъ това забавление билъ около 200 лева — не бѣ достатъчно посѣтено. За уредбата на това забавление сѫ били работили само около $\frac{1}{3}$ отъ учителството.

Отъ свѣденията които имаме по това, излиза, че невзелитѣ участие да приготвятъ дѣца за забавлението сѫ станали причина за да се ошети фонда (да не придобие още) 200 лева и общия успѣхъ на забавлението да бъде срѣденъ — по слабъ отъ тая на миналогодишнитѣ забавления.

Не е злѣ учителството да обърне само вниманието си върху начина по който извършва рѣшенията си за общата работа къмъ тоя фондъ!

— **Срѣщата на женското дружество.** Тя стана на 12-и того вечерта въ локала на К. Лазаровъ. Тая срѣща бѣ открита съ една кратка рѣчь отъ прѣседателката на дружеството, съ която главно се цѣлѣше да се извика състрадание въ сърдцата на дошлитѣ на срѣщата къмъ бѣднитѣ дѣца и да се подготви настроение за щедростъ прѣзъ врѣме игрането на „томбола“ и „весела поща“ за да паднатъ повечко пари за въ полза на тия дѣца. Следъ рѣчта почна игрането *съ пари*, и послѣ и на хора и танци. Частиятъ доходъ отъ тия игри ще се употреби за усиляване фонда на трапезарията, която дружеството ще отвори отъ началото на н.л. мѣсець. Тукъ му е мѣстото да отбѣлжимъ, че Плъв. Общ. Управление е отетжвило на ползуване, за трапезария, бксфета въ градеката градина, за първо врѣме.

Намъ е приятно да отбѣлжимъ, че това дружество, слѣдъ като се люшка на много страни, най-сетнѣ вече си намѣри правилъ пътъ; той личи отъ работата, която вършитъ, а именно: четенето на популярнитѣ лекции, всѣка срѣда и ведѣля подпръ обѣдъ и отъ работата му за бѣдната трапезария. Само, че за послѣдната сѫ нуждни осторожность и съображения, за да не би да се компрометира още въ самото си начало. А да не стане това нека се направи най-подробенъ разчетъ т. е. да се почне отъ малкото и се върви постепенно къмъ повечкото!

— **Демонстрация въ полза на стачниците.** Всички съчувственици на възстаналитѣ желѣзничари на 21 т. м. въ едно внушително множество демонстрираха прѣзъ Плъв. улици. На много мѣста се говориха прочувствени речи. Въ работницитѣ се забѣлѣзваше силенъ ентузиазмъ, макаръ правителството да оѣ изпратило конна жандармерия и пѣхота съ цѣлъ да сплши и сломи духътъ на работницитѣ.

— **По просвѣтителната дѣйностъ на женското др-во „Пробуждане“.** Энергичниятъ прѣседателка г-жа Ив. Докова заедно съ полпрѣседателката г-жа М. Траневъ тая година развиватъ една усилена дѣйностъ между ежбуленитѣ жени въ града. По тѣхна наченка уредени сѫ публични популярни лекции. Какъ тия двѣтѣ употребятъ единъ усиленъ трудъ за уреждане на безплатна трапезария за бѣдни ученици. Нѣма срѣдство непозползувано отъ тѣхъ за тая цѣлъ. Устройватъ срѣща, литературни вечеринки, логарии, обръщатъ се за помощи къмъ разнитѣ г-жи и г-та въ града все за тая цѣлъ. Това показва какво може да направи жената обладана отъ една велика идея. Въ тоя случай ний Плъвеници би трѣбвало малко по дълбоко да се замислимъ. Така тѣ сѫ уредили комисии, които прѣди празницитѣ ще протѣгатъ ръка къмъ гражданитѣ за помощъ на тия бѣдни дѣчица. Вѣрваме, че гражданитѣ ще поспрѣщватъ тия комисии и ще си дадѣтъ лептата.

АБОНИРАЙТЕ СЕ
ЗА НОВИЯ ПАТРИОТИЧЕСКИ ЛИСТЪ
„РОДОЛЮБЕЦЪ“

Издаванъ отъ Баташкото Побор.-Опълченско Дружество.

Годишния абонаментъ е само 5 лева. Всичко що се отнася до вѣстника, да се адресира до редакцията му въ гр. Т.-Пазарджикъ.

ИЗЛЕЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ

Коментаръ върху Търговския законъ

въ двѣ части

отъ Ив. С. Тишевъ (юристъ).

Одобренъ отъ Министерството на Правосъдието съ окръжни подг. № № 612 и 9034 отъ 16/1 и 19/VIII 1906 год.

Цѣна: I часть — 4 л.; за II часть — 3 л.

На книжаритѣ се прави 20% отстъпъ.

Поръчките се изпращатъ до Книжний магазинъ на печатница „Надежда“ въ гр. Плевенъ и се изпълняватъ само въ брой и наложенъ платежъ.

„ХИПНОГРАФЪ“

Цѣна 1 левъ.

Хипнотически апаратъ, съ ръководство за употребението му, прѣведено на български.

Този апаратъ е изобретение на прочутия германски психологъ J. Ulover.

„Хипнографътъ“ е инструментътъ, който служи за концентриция на духътъ.

Той се прѣпоръчва за ученика, чиновника, учителъ, свещеника, военния, въобще на всекиму, който се занимава уметвено.

„Хипнографътъ“ чрезъ магнетическото стъкло, може да хипнотизира всекиго: да го успи и да прѣкара въколко часа спокоенъ съ съ здравословни послѣдствия. Ето какво казва автора за „Хипнографа“: „Следъ едно седмично упражнение ще видите какъ ще Ви подобри. Бъдете търпеливи и само тогавъ ще познаете чудесното дѣйствиe“. — Който си достави този апаратъ Лифонтеновия „Хипнографъ“ се отстъпва за 2 лева 50 ст.

Приематъ се и марки. Пощен. разн. 20 ст.

Доставя само Бинкерската Кантора, Ковачевъ улица „Трапезица“ № 4 София.

ОТКРИВА СЕ ПОДПИСКА

— за —

ДЪРСКОТО ИЛЮСТРОВАННО СПИСАНИЕ

„ДРУГАРКА“

ГОДИНА ПЕТА

„Другарка“ ще излиза и прѣзъ 1907 година. Редакцията, прѣзъ настъпващата си — пета — годишнина, ще даде редъ много интересни разказчета изъ живота на дѣцата и изъ живота на разнитѣ животни.

Картичките ще бъдатъ още по много, по ясни и по разнообразни.

„Другарка“ ще даде слѣднитѣ подаръци:

1) Съ първа книжка много хубавъ стеновъ календаръ.

2) Съ шеста книжка една илюстрирана и полезна книжка.

3) Въ края на годината (съ десета книжка) втора илюстрирана полезна книжка.

4) Разни награди за върни рѣшение на задачите въ списанието.

Годишниятъ абонаментъ на „Другарка“, е само 2 л. прѣдплатени. Въ странство 2 лева и 50 стотинки.

Всичко що се отнася до „Другарка“ се изпраща до Г. Куруянковъ, Пловдивъ.

Отъ редакцията

ПРОДАВАТЪ СЕ 68 акций

отъ Анц.

Търг. Дружество „СИЛА“ въ гр. Плевенъ.

Саоразумение въ редакцията.

Ефросина Панайотова

АКОШЕРКА

Установява се на свободна практика въ града.

На беднитѣ родилки помага безплатно
Адресъ: до училището „Единство“ въ
Текиската махла.

Пристигнаха голѣмъ изборъ илюстрирани карти въ Книжний магазинъ на печатница „Надежда“.

Цѣни умѣрени.

Обявления отъ съдебнитѣ пристави

Н-о 5815.

Подписаний Г. Милчевъ Съдебенъ Приставъ при Плев. Окр. Сждъ на I участкъ на основание изпълнителный листъ Н-о 5964 отъ 17/XII 1905 г. издаденъ отъ I-и Плев. Миротъ Сдия въ полза на Плев. Др-во „Сила“ изъ Плевенъ срѣщу наследницитѣ на покойния Н. Вълчовъ отъ гр. Плевенъ за искъ 700 лева и други присъдени 10% годишно отъ 6/X 1905 г. обявявамъ че на 16 януарий 1907 год. отъ 9 часа сутринта ще продавамъ на II публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующитѣ длъжникови движими имоти, а именно:

1) 40 (четиредесетъ) безименни акции отъ Акционерното Търговско Дружество „Сила“ въ гр. Плевенъ подъ № № 2960—2999 съ купони 3—15 включително отъ 100 лева всѣка една, оцѣнка отъ взискателя по 80 лева зл., а всѣчки 3200 златни лева.

Наддаванетоъ ще почне отъ цѣната която даде първия купувачъ.

Които г. г. желаятъ да купятъ горнитѣ акции могатъ да се явяватъ на мѣстопродаването да наддаватъ, гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всѣчките книжа относящи се по проанъта.

гр. Плевенъ, 21/XII 1906 год.

Дѣло Н-о 148/906 год.

I Сжд. Прегавъ: Г. Милчевъ.

№ 5803

Извѣстявамъ, че отъ 28 декември до 28 януари т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ гр. Плевенъ, а именно:

1) Нива въ Плевенското землище въ мѣността „Дюлюмеуза“ отъ 5 дек. 8 ара при сѣседи: Ив. Шишковъ; Хр. Руеиновъ, Хр. Съботиновъ, Петръ Раковъ и пѣтъ оцѣнена за 100 лева.

2) Нива въ сѣщото землище мѣността „Циганскитѣ лозя“ отъ 4 дек. при сѣседи: Фико Филиповъ, Иончо Ангеловъ, Тодоръ Спасовъ, и Петръ Стояновъ оцѣнена за 80 лева.

3) Къща въ гр. Плевенъ съ дворъ 344 кв. метра VIII кварталъ при сѣседи: Ново Махленското училище, Косто Митовъ, Градски Мѣста и пѣтъ оцѣнена за 600 лева.

Горнитѣ имоти причаждатъ на Паршкева Атанасова Бабукичка отъ гр. Плевенъ не сѣ заложени продаватъ се по взисканието на Марика Михалъ Юрданова отъ Плевенъ за 916 лева кихвитъ и рязноситѣ по изпълнителния листъ № 3462 издадено отъ II Плевен. Мир. Сдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ горната оцѣнка. Разглежданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плевенъ 19 декември 1906 год.

Дѣло № 820/905 год.

I Сжд. Приставъ: Г. Милчевъ

Н-о 5804.

Извѣстявамъ, че отъ 28 декември 1906 г. до 28 януарий 1907 г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующий недвижимъ имотъ находящъ се въ гр. Плевенъ, а именно:

1) Една къща съ дворъ отъ 300 кв. метра въ гр. Плевенъ V кв. при сѣседи: отъ три страни пѣтъ и Иванчо Бейковъ, оцѣнена за 1000 лева.

Горния имотъ принадлежи на Покойния Ки-ро Симеоновъ отъ гр. Плевенъ не сѣ заложени продава се за въ полза на малолѣтнитѣ останали отъ покойния по опрѣдѣление на Плевенский Окр. Сждъ.

Наддаванетоъ ще почне отъ горната цѣна. Разглежданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плевенъ. 6 декември 1906 год.

Дѣло № 599/906 г.

I Сжд. Приставъ: Г. Милчевъ.

Плевенъ Печатница „Надежда“

П. Г.

Направенитѣ опити въ нѣкой отъ клиникитѣ въ София, както и на пѣкой отъ по виднитѣ лѣкари въ сѣщия градъ, съ лѣчението (чрезъ пиение) на Горно-Банската минерална вода, дохождатъ до заключение, че тази вода се указва доста лечебна както за пищеварителнитѣ органи, тъй и за бѣбрчнитѣ заболявания, а най вече за прѣдпазване и лѣчение на пикочния камакъ.

Лечебността ѝ, и въ друго отношение, като свършено лѣгка за пиение, е привлѣкла високото внимание на двореца въ София, повечето дипломатически и инострани агенти, тъй и на уважаемитѣ граждани отъ града Варна, които ежедневно точятъ отъ минералнитѣ извори на Горна-Баня, значително количество вода и прѣнасятъ въ стъклени сѣдове герметически затулени.

По изказаното желание на една значителна частъ отъ по интелегентната маса въ града ни, се потрудохме да доставимъ и за нашия градъ отъ тази чудесно-лечебна-минерална вода, която ежедневно ни пристига и продаваме въ собствения си магазинъ „ЦАРИГРАДЪ“ на улица Александровска срѣщу хотелъ „Балканъ“.

Продажбата става на едро и дребно. Тѣзи отъ Г. г. клиентитѣ ни, които взематъ на день 10 и повече литри ще плащатъ литъра по 10 ст.; а тѣзи, които взематъ по малко отъ 5 до 1 литръ на день ще плащатъ по 15 ст. литра, а въ самия ни локалъ се продава чаша 5 ст.

Горното като съобщаваме на почитаемитѣ граждани, приканваме ги да не пропускатъ и използватъ така естната медицина, която ще прѣдпази всекиго отъ горе-описанитѣ заболявания и на конецъ ще се ралватъ за винаги на едно отлично здравие, като употребяватъ ежедневното пиение на тази благодатна Горно-Банска минерална вода.

Съ почитание:

Ю. КОЧЕВЪ & С-ИЕ.

2—5